

Gevarieerde toestanden

Leonard Cohen

Vertaling: Dirk Rommens

DANS ME NAAR HET LIEFDESEIND

Dans me naar je schoonheid
met een vurige viool
Dans me doorheen je angsten
tot ik veilig ben beland
Til me als een olijftak
en word mijn lievelingsduif
Dans me naar het liefdeseind

Laat me je schoonheid zien
als de getuigen verdwenen zijn
Laat me je beweging voelen
zoals dat gebeurt in Babylon
Toon me langzaam aan waar ik enkel
de grenzen nog van ken
Dans me naar het liefdeseind

Dans me nu naar de bruiloft
dans me steeds maar door
Dans me innig teder en
dans me eindeloos lang
We zijn beiden beneden onze liefde
we zijn er beiden bovenop
Dans me naar het liefdeseind

...

Dans me naar de kinderen
zij die willen geboren worden
Dans me door de gordijnen
die onze kussen deden vergaan
Zet een tent op als schuiloord
hoewel elke draad is losgerukt
Dans me naar het liefdeseind

Dans me naar je schoonheid
met een vurige viool
Dans me doorheen je angsten
tot ik veilig ben beland
Raak me met je naakte hand
met je handschoen raak me aan
Dans me naar het liefdeseind

MIJN TERUGKOMST NAAR JOU

Misschien doet het nog altijd pijn,
Ik kan de andere wang niet toekeren
Maar je weet dat ik nog altijd van je hou;
't is alleen maar dat ik niet kan spreken
Ik zocht naar jou in iedereen
en ze kwamen er ook voor bij mij;
Ik leefde alleen maar het was enkel
mijn terugkomst naar jou

Nu zijn ze de fabriek aan het sluiten
net nu de facturen moeten betaald worden;
en de velden zijn achter slot en grendel
hoewel de regen en de zon erdoor komen.
En de lente komt maar stopt dan weer
in de naam van iets helemaal nieuw;
en al mijn zintuigen komen in opstand tegen
mijn terugkomst naar jou

Ze spreken nu mijn oordeel uit,
en ik weet wat te doen:
nog een mijl van stilte voor
mijn terugkomst naar jou

...

Ze zijn met velen in jouw leven
en er komen er nog velen.
Omdat jij een stralend licht bent,
zullen er velen zijn die je ziet.
Maar ik heb geen greintje nijd
als je de weinige dierbaren kiest
die hun trots lieten aan de andere kant van
mijn terugkomst naar jou

Zelfs in jouw armen weet ik
dat ik het nooit bij het rechte eind heb;
ook al buig je neer
om me te troosten in de nacht.
Ik moet hiervoor je erewoord krijgen
of niets van dat alles is waar,
en al wat ik zei was enkel in plaats van
mijn terugkomst naar jou

DE KAPITEIN

De Kapitein riep me aan zijn zij
hij tastte zoekend naar mijn hand
“Neem deze zilveren staven,” zo zei hij
Voer dit uit zoals ik het heb gepland.”

*“Wat gepland? er is hier niemand,
hier zijn enkel jij en ik — want
Wat overschiet is dood of het beet in ‘t zand
of gaf zich over aan de vijand*

“Klagen, klagen, je deed niet meer dan dat
bij ons verlies klonk het bij jou het grauwt.
Als je niet de Kruisiging hebt gehad;
dan is het wel de Holocaust.”

*“Moge Christus genade hebben voor je bestaan
omdat je er zo’n grap van maakte
tussen deze harten die brandend ten onder gaan
en vlees dat als rook omhoog geraakte.”*

“Ik weet dat je geleden hebt, knaap,
maar lijd hierbij voor een lange dag:
Wat een soldaat verdrietig maakt
bezorgt de doder steeds een glimlach.”

*“Ik vertrek, Kapitein, ik moet weg;
je hand is gedoopt in bloed.
Maar, Kapitein, zeg me, zeg
waar de geschikte plek is waar ik heen moet*

...

“Een gepaste plek waar je blijven kunt is er niet
in zo’n helse dodelijke slachtpartij,
maar als een vrouw in je hand de toekomst ziet,
ga bij haar en laat ze nimmer vrij.”

*“Ik liet een vrouw achter in Tennessee
en ook een kind in Saigon —
Ik zette mijn leven op het spel, en niet
om een country-western song.”*

“Maar als je je liefde niet doet
stijgen tot op de hoogste graad,
dan ben je precies de man die ik vermoed —
dus kom en sta met mij paraat.”

*Ik schreeuwde “Je vaste dagen zijn voorbij,”
“je zult me niet meer bij de neus nemen.
Ik weet zelfs niet aan welke zij
we vochten of om welke reden.”*

“Ik sta aan de kant die altijd verloor
tegen de kant van de hemel;
Ik sta aan de kant van slangenogen gegooid
tegen de zijde van de zeven.

“En ik las het Mensenrechtenrapport zoals geschreven
en een en ander bleek wel waar,
maar er was geen enkele last overgebleven
dus leg ik die last op mijn trouwe dienaar.”

*De Kapitein was nu in stervensnood
maar hij was niet eens uitgeteld.
De zilveren baren lagen in mijn hand als brood;
Ik heb ze op mijn hemd gespeld.*

ALS HET UW WENS ZOU ZIJN

Als het uw wens zou zijn
dat ik niet meer spreek,
en mijn stem verdwijnt
zoals ze voordien bezweek;
dan spreek ik niet meer,
wacht in nacht en ontij
tot iemand zweert op mijn eer,
als het uw wens zou zijn.

Als het uw wens zou zijn
dat een stem echt is en waar,
vanop deze gebroken heuvellijn
sta ik voor u als zanger klaar.
Vanop deze gebroken heuvellijn
zullen zij uw lof toezingen
als het uw wens zou zijn
om mij te laten zingen.

Als het uw wens zou zijn;
als er helemaal geen keuze is,
wijzig de rivier in een ravijn
en de heuvel in een feestelijk plein
Laat uw genade overlopen als wijn
over al deze brandende harten in de hel,
als het uw wens zou zijn
ons te verlossen uit het gekwel.

En breng ons bij elkaar
en bind ons allen samen,
al uw kinderen, hier en daar
achter hun lichtende ramen,
met hun moordenaarsbrein;
en eindig deze nacht op amen,
als het uw wens zou zijn.

DE NACHT KOMT OP

Ik ging naar de plaats waarvan ik wist waar ze wachtte
onder het marmer en de sneeuw.

Ik zei, “Moeder, ik ben bang; de donder en de bliksem;
Ik kom er helemaal alleen niet door.”

Ze zei, “Ik zal bij jou zijn, jij in mijn sjaal gewikkeld,
mijn hand op je hoofd als je gaat.”

En de nacht kwam op; het was heel kalm;

Ik wilde dat de nacht eindeloos was,

maar ze zei, “Keer weer, keer weer naar de wereld.”

We vochten in Egypte, toen ze dit akkoord tekenden
dat niemand anders moest sterven.

Er was het vreselijke geluid en mijn vader viel neer
met een vreselijke wonde in zijn zij.

Hij zei, “Probeer door te gaan, neem mijn boek en wapen,
en herinner je, mijn zoon, hoe ze logen.”

En de nacht komt; op het is heel kalm;

Ik verkoos te veinzen dat mijn vader fout was,

maar je wil niet liegen, niet tegen de jongere.

We werden opgesloten in de keuken, ik koos geen geloof,
en ik vroeg me af hoe lang ze zou blijven.

Ik had zoveel nodig om niet aan te raken:

ik ben altijd zo gulzig geweest.

Maar mijn zoon en mijn dochter klommen uit het water,
roepend, “Papa, je beloofde om te spelen”

En ze leidden me weg naar de grote verrassing;

het is, “Papa, niet spieden, Papa, bedek je ogen.”

En zij verstoppen zich in de wereld.

...

Nu kijk ik steeds uit naar haar; liep verloren in zijn roeping;
Ik lig vast aan de draden van een gebed.
Zeggend, “Wanneer zal ze me halen, wanneer komt ze
naar mij,
wat moet ik doen om klaar te staan? —
Dan buigt ze naar mijn hunkering, als een wilg, als een
bron,
zij staat in de heldere lucht.
En de nacht komt op; het is heel kalm;
Ik lig in haar armen, ze zegt, “Als ik weg ben
Ben ik die van jou, de jouwe voor een lied.”

De krekels zijn aan 't zingen, de avondklokken luiden,
de kat ligt gekruld slapend in zijn zetel.
Ik zet een stap naar Bills bar, zover kan het nog wel,
en ik zal zien of mijn vrienden er nog zijn.
Ja, en santé op de weinigen die vergeten wat je doet,
en de minderen die het niet nauw nemen!
En de nacht komt op; het is heel kalm;
Ik wil oversteken, ik wil naar huis,
maar ze zegt, “Ga weer, weer naar de wereld.”

HALLELUJAH

Ik wist van een geheim akkoord
dat David speelde voor de Here Zijn woord
maar muziek is niet echt je ding, is 't niet?
Zo gaat het dus: eerst vier, dan vijf
in mineur laag, in major hoog;
de koning componeerde Hallelujah!

Je geloofde sterk maar je zocht bewijs.
Haar bad op 't dak bracht je van de wijs
haar schoonheid of het maanlicht overviel je.
Ze bond je aan een keukenstoel
ze brak je troon, knipte je haar,
en uit je mond wrong ze 't Hallelujah!

Je zei dat ik de Naam misbruik;
Maar 't is niet de naam die ik gebruik.
Maar als het zo was, wel, 't zijn toch je zaken niet?
Er is een zucht van licht in ieder woord;
Maar geen zorg om wat je hebt gehoord,
het vrome, of het slome Hallelujah!

Ik deed mijn best, het was niet veel.
Ik voelde niks, tasten werd mij aangeleerd.
Ik zei de waarheid, hield je niet voor de gek.
En al ging het helemaal verkeerd
Ik sta voor de Meester van 't Lied
met niets meer op mijn tong dan Hallelujah!

...

(BIJKOMENDE VERZEN)

Schat, 'k ben hier al geweest.
Ik ken die plaats, de vloer het meest.
Ik woonde toen alleen voor ik jou kende.
Ik zag je vlag op de marmerboog,
maar liefde klinkt niet torenhoog
't is een koud en een gebroken Hallelujah!

Er was een tijd toen je me liet verstaan
wat er echt in je omging onderaan
maar nu toon je het niet meer aan mij, nietwaar?
Ik weet nog als ik diep in je dook,
en de heilige duif bewoog toen ook,
en elke ademtocht was ons Halleluja!

Misschien is er een God daarboven
maar over liefde wilde ik wel geloven
hoe je op iemand schiet die net voor je was.
En een klacht hoor je niet vannacht,
en het is geen pelgrim die het licht wel zag —
't is een koude en een slome Hallelujah!